

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologiæ Speculativæ Scholasticis Prælectionibus Et Exercitiis Accommodatæ Libri IV

Haunold, Christoph

Ingolstadii, 1678

Contr. II. An in Christo fuerit Scientia per se infusa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82733)

tionem: nam ad amorem Dei necessitat, ad actus aliarum virtutum non necessitat. Hoc posito probatur Conclusio. Si Visio beata videret prior naturæ actus liberos à Christo exercendos, & omnia inde secutura, jam hoc ipso illi actus non essent liberi, sed necessarij necessitate antecedente: quia illa Visio esset infallibilis, impedibilis, determinata ad unum ex contradictorijs: atqui in Christo dabantur actus liberi: ergo aliqua objecta futura non videntur à visione Beata indivisibili, & quæ terminatur ad primariam Dei attributa.

DICO 3. Vider tamen Christus etiam hæc objecta futura per aliam visionem, non directivam actuum liberorum, & impedibilem per actus oppositos. Ratio est, quia etiam horum visio ad statum illius pertinet. Dubitatur tamen, qualis sit hæc visio, an videat actus liberos directè & in seipsis, vel etiam in Verbo. Censeo videri in Verbo, & in ipsa Scientia Visionis divinæ: quæ cum in mea sententia ne quidem virtualiter intrinsecè distinguatur à Decreto Prædefiniente, possunt videri in decreto Prædefiniente, quod etiam docuit P. Ant. Perez.

CONTROVERSIA II.

An in Christo fuerit Scientia per se infusa.

368. Præmittendum est 1. quid per Scientiam infusam intelligatur. Scientia infusa in genere, prout abstrahit ab infusa per se, & infusa per accidens, est habitus cognoscitivus, absque ministerio actuum præcedentium à Deo collatus. Dividitur autem in Scientiam infusam per se, & Scientiam infusam per accidens. Illa dicitur Scientia per se infusa, quæ ex sua, & ipsius etiam subiecti natura petit infundi, sine omni ministerio actuum præviorum. Sic Angeli petunt habere species per se infusas, quæ illis debentur absque actibus prævijs, modò magis, modò minus universales, secundum diversam perfectionem Angelorum. Scientia per accidens infusa est, quæ connaturali cursu rerum servato, solet & potest comparari per actus frequentatos, & independentem ab his prævijs non debetur subiecto, sed tamen hic & nunc miraculosè infunditur. Sic Adamus creditur à principio suæ creationis habuisse omnes Artes & Scientias in gradu excellenti sibi infusas, quas nos in gradu multum inferiore, non nisi magno labore comparamus.

Præmittendum 2. Scientiam per se infusam differre à Visione Beata in hoc, quòd per suos actus tendat directè in ipsas creaturas: Visio autem beata tendat immediatè & directè in Deum tanquam objectum formale motivum, & medium in quo cognoscantur creaturæ tanquam termini.

Præmittendum 3. Eandem Scientiam infusam differre à nostris scientijs acquisitis per hoc,

quòd illa tendat in suum objectum, sine vlla necessaria conversione ad phantasmata & imaginationes, adeoque independentem ab his operetur. Est igitur modus illius cognoscendi similis modò cognoscendi Angelorum & animæ separatae.

Præmittendum 4. Scientiam infusam aliam esse naturalem, aliam supernaturalem. Naturalis est in Angelis & animabus separatis, in ordine ad cognoscenda illa objecta, quorum cognitio illis debetur naturaliter. Supernaturalis est, cujus virtute eliciuntur actus Supernaturales immediatè circa creaturas, sine dependentià à phantasmate. His suppositis

369. Dicendum est, animam Christi statim ab initio conceptionis habuisse Scientiam infusam per se, tam Naturalem quàm Supernaturalem, & cognovisse ea objecta, quæ ad statum Christi pertinebant, & per talem Scientiam cognoscibilia erant. Quæ autem illa fuerint, examinare hæc non pertinet. Probatur Conclusio. Quia Christo tribuenda est plenitudo Sapientiæ & Scientiæ, II. 11. *Flos de radice esu ascendet, & requiescet super eum Spiritus Domini, Spiritus Sapientiæ & Intelligentiæ, Spiritus Consilij, Spiritus Scientiæ*: quæ verba intelligunt Patres de donis intellectualibus Spiritus Sancti.

370. Obijcies 1. Conjunctio animæ cum corpore repugnat modò cognoscendi, qui proprius est Scientiæ per se infusæ: ergo non potuit Christus eam habere in statu Viæ. Antecedens probatur. Nam anima unita corpori dependet in operando à phantasmate: atqui scientia per se infusa operatur independentem à phantasmate; ergo repugnat. 2. Distinguendo antecedens. Conjunctio cum corpore eo modo disposito, quo sunt disposita nostra corpora, repugnat modò operandi Scientiæ per se infusæ, concedo antecedens; aliter disposito, nego antecedens & consequent. Posset etiam primum membrum distinctionis subdistingui; repugnat connaturaliter, concedo: de potentia absoluta, nego. Connaturaliter quidem repugnat; quia connaturaliter anima prius erumpit in operationes phantasticas, tanquam faciliores, & circa objecta vehementius & immediatius applicata; à quibus deinde determinatur, ut se ad illa phantasmata convertat operando spiritualiter; supernaturaliter autem potest illa præventio impediri. Caterùm licet Christus non habuerit in viæ corpus gloriosum, habuit tamen, (opinione multorum) corpus ita dispositum & temperatum, ut non impediret cognitionem Scientiæ per se infusæ, utpote quæ non exigebat aliam objectorum applicationem, mediantibus sensibus faciendam. Nihilominus cum hac ipsa Scientiæ infusæ cognitione poterant consistere sensationes, nec erat opus extasibus, & raptibus, seu alienatione à sensibus. Videtur hoc sibi voluisse P. Antonius Perez, quando docuit, originalem causam quare nostra anima in corpore pendeat in operationibus suis à phantasmate, hæc esse, quòd nostrorum corporum dispositio

positio & temperamentum trahat post se rebellionem corporis adversus spiritum, & partis sensitivæ adversus partem rationalem, & quod anima suâ imbecillitate non possit plenè subijcere corpus, illudque vincere: jam verò Christus non fuit affectus tali rebellionem, & sic cessabat causâ impeditivâ operationum Scientiæ infusæ, hoc est non pendens à corpore, tanquam à causâ co-operante,

371. **Obijcies 2.** In præsentia Visionis Beata est superflua Scientia infusa, quia per Visionem Beatum cognoscit Christus eadem objecta melius quam per Scientiam infusam: ergo non est quare ponatur in Christo. **ꝛ.** Simpliciter loquendo non esse superfluum: nam licet sine illa cognosceretur objectum cum tanta sufficientia & facilitate, vt abesset omnis sollicitudo anxia amplius cognoscendi, nihilominus habet diversum modum cognoscendi eadem objecta, nempe directè tendendo in creaturas, & hoc fufficit, vt non sit superflua: alioquin post resurrectionem futura essent superflue sensationes in beatorum corporibus, quia illa ipsa objecta cognoscerentur per visionem Dei.

CONTROVERSIA III.

*An in Christo fuerit Scientia Naturalis
per accidens infusa, vel an fuerit
Successivè, & modo naturali acqui-
sita.*

Dixi supra, Scientiam per accidens infusam dici illam, quæ connaturaliter & per se deberet acquiri beneficio sensuum & phantasæ, determinantium nostrum intellectum ad producendas in se species impressas, cum quibus deinde elicitur cognitiones enigmaticas, cognoscendo res spirituales instar corporearum, componendo, dividendo &c.

Ad hanc scientiam reducitur alia, quæ vocatur Experimentalis, nempe quæ pro suo objecto formali habet ipsam experientiam præsentem vel præteritam, sensibus externis haustum, adeoque circa ea sola versans, quæ sub experientiam sensuum cadunt. Et hanc quidem experimentalem notitiam nemo in dubium vocat quominus fuerit à Christo successivè acquisita, quia Christus vñs est sensibus, & hæc sensationes reliquerunt post se species rememorativas : & sensus internus eas reflexè cognoscebat : hujusque beneficio ipse etiam intellectus cognovit reflexè actus sensationum, sicut in nobis contingit, & quo ordine in nobis acquiritur scientia experimentalis, eo ordine fuit in Christo acquisita, de qua videtur omnino locutus esse Apostolus ad Hebr. 5. *Didicir ex iis quæ passus est obedientiam.*

Controversum est, vtrum Scientia illa quæ est similis nostræ acquisitæ fuerit etiam à Christo successivè acquisita, vel statim à principio per

accidens infusa, sicut fuit infusa Adamo. Fuit
infusam docet Suarez, Prapoliut, & probatur
judicat Ant. Perez. Negat S. Thomas, & p. 4. a. 4. q. 12. a. 2. retractans oppositam quam
cuerat in 3. d. 14. q. 20. de Verit. a. 2. item Va-
quez, Alvarez, Ragusa, Raynaudus, Merdus
Lugo, Arriaga.

372. DICO 1. Probabilis est, Christum non habuisse omnes hujusmodi scientias a principio infusas, sed aliquas inchoantes medijs actibus comparasse, sicut nos computamus. Hanc Conclusionem expresse S. Ambrosius in *Incar. Dom. Sacram. c. 7.* explicans in hunc modum illud Lucae: *Proficiebat aetate & Sapientia*, Profectus inquit, aetatis & profectus Sapientiae, profectus humanae est, ideo aetatem ante praemittit, ut ostendendum hominem crederes dictum: Aetate enim non divinitatis, sed corporis est. Ergo inchoabat aetate hominis, proficiebat Sapientia hominis. Sapientia autem sensu proficit, quia a sensu Sapientia.]

Probari solet 1. à paritate ex alijs operationibus humanitatis, quæ ex sua natura requirunt certam organizationem: v.g. Christus non ambulabat, antequam haberet perfecta organa in cruribus, & nervos ac mûsculos debito modo rensos ac roboratos: non loquebatur in infans, nec comedebari masticando priusquam haberet dentes; ergo nec habuit operationem humanam, & conaturallem intellectûs, quia hæc non possent à phantasmatè, quam phantasma de deo gano dispositio. Ita post alios Lugo.

Ad hanc tamen probationem respondere
negando paritate. Nam operationes in
probatione allatæ fuissent quodammodo morib.
& quod apparentiam exteriorem fuissent in
coræ: quapropter sicut Christus voluit veritas
crescere quoad molem corporis, ita etiam voluit
operari operationes exteriore cum ea deceret,
sine qua displicuisset hominibus, & nihil promo-
visset finem officij, sed potius impedivisset,
tenetis suam humanitatem suspectam reddidisset,
putaretur corpus phantasticum potius quam
verum assumpsisse. E contra actus interni in-
tellectuales, nullam hujusmodi intentionem habu-
erunt, quia latuissent: non valer eo con-
sequencia, & paritas non tenet.

373. Melius ergo probatur Conclufio. ut Viſita Beata & Scientiæ per ſe inſiſte-
re. Chriſto collata non contra naturam ipſius
Scientiarum, nec contra Naturam ipſius ſuppo-
ſiti, ſed juxta exigentiam virtusque, non ſuppo-
ſitum habuit jus ad illas, & ille virote indepen-
dentes à corporea diſpoſitione & organum
non debebant differri vterius, quia nullæ
cauſſa differendi, ita econtra ſcientie perfeſſio-
nes in operando ab organorum certa perfeſſio-
ne non petebant conferri antequam eſſent
preparata, nec etiam vi Vnionis hypotheſis
debebat ſtatim conferri, hocipſo quod non tunc
Chriſtus ſtatim productus in virili ſtatu & per-